

Byere metis!
Det glædes mig idog
at kunne sende Dem
en Offerfees - Takbrev.
Endelig er Autograferin-
gen færdig. Derover har
jeg snattet brev to
Kopier, de Begydelser
ikke er så pæn som
sidste Malodel. Skryg-
siden ved det hele
er, at jeg selv har
måttet "odeløgg" mig
ved omkostningerne, som
deglæren ikke ville være
med for". Det snatti -
ste for at værket sende.
være udbrudt. Hel-
dags Spil det om
op: Jessen, hvor

alle fjendte kræfter er
sympatiske, så vi bliv
Kvædet den uendværdige
Modstand, som indtil
en vis grad har læn-
net den virkelig sen-
sationelle succes her
i Gædder. Måske at
også Berlin bestemmer
sig, og da kan det
kanke komme til at
gå fort fremover.
Mange gange grebes
jig af en stor op-
høit bevyrdelse best
fra det indl. stit og
den uverdige Kamp
med bagatler, men
det vilde være latterlig
at give sig med
de det endelig begynder
at døjes. Jig fald

ingrantschaften, dass die von
Aerommeler, dem die fortwährende
das Land abtrugt, nur das
in Fortsetzung bequemt aller Punkte
ab und mit der die Abwege
Bauherren die Arbeit. Gerade
das Cyclus der, Bauwerk immer
Münchener und auch die große
eine hat die die alle was
Baut — das viele viele
mit der ganzen Arbeit, Arbeit.
und die Spinde tragen und
haben: "das" Arbeiter, die den
Lathen; die die Bauherren und
Tage plant und mehr das
Belagerung und Arbeit. Die die
mehrer: "das" Bauherren, Arbeit

som det kaldes i "Opfer-
feuer." En verden, hvor
en Mascagni, Leucoselli
~~Haroldson~~ Hempelreich
spiller hovedroller,
existeres i grunden ikke
for mig. Sympathi
forstaaes hos de enkelte
værdfulde det, sættes
vi dog alle udelukkende
fjens for. — Lidt sym-
pathi i gamle Nory-
glades og mig ogsaa over
— og vi skal ikke nekte,
at det berørte mig ~~ikke~~
venligt, da vi sa,
hvorledes man antog
sig for at fælle sin-
dige Kompositioner,
inden ikke en rætte
en hånd, da man end
for udelukkende ordet uddro
men. — At Leucoselli

den enge mere beundrer
end sig. Kommer hi at
gaa foran mig i Theoret.
er vel, naar man tager
forholdene i betragtning,
remlig nok. Men om
det er retfærdigt, vil
først være sig, naar
engang "Guldet Sol"
"et folk i nød" osv
bliver og lever i
Ridiana. Mig haardt
det vaerdt med sympo-
tite, om ansøgere
havde forenet os
brugt, istedet blot
at være Lindig.
Men man skal jo ikke
indrette alt efter sit
egne hoved. Det har
glædet mig i anledning
af Alexens brude at

se, hvornærvs penge der
dog træk "dærlige tider" findes
i det "fattige Norge".

Skuld det noyensinde
være tænkeligt, at en sådan
guldregn skulde komme
København tilgode!

Jeg må tilstå, at jeg er
særligt aristokratisk sindet,
at jeg entusiastisk endnu
mygt mere for enhver
begavede individets end
for de store masser, og
desuden er jeg samtidig

^{i grunden}
en god demokrat, da
masserne har lavet
meget myt af fremrykvede
folks arbejde, end af
sin egen meningsløse
formørkelse og degenerations!

Og dog, har jeg adskillig
medlidenhed utvilsomt for
de stables ~~for~~
forældninger!! [Glæde]
trakt at hør lidt fra

Dem. Deres
Dn 8/II 1904 9. St. Skjolderup
20 Frankfurter